

TIL CHEFJURIST JENS HEURLIN

PLESNER

PLESNER
ADVOKATFIRMA

NOTAT

OM POST DANMARK A/S' FORTOLDNINGSGEBYR OG FIRENZE-KONVENTIONEN

INDHOLDSFORTEGNELSE

1	SAMMENFATNING OG KONKLUSION	1
2	DANMARKS FORPLIGTELSE I HENHOLD TIL FIRENZE-KONVENTIONEN.....	2
3	VURDERING I FORHOLD TIL EU-TOLDUNIONEN	3
4	VURDERING I FORHOLD TIL FIRENZE-KONVENTIONEN	5

NOTAT**OM POST DANMARK A/S' FORTOLDNINGSGEBYR OG FIRENZE-KONVENTIONEN****1 Sammenfatning og konklusion**

Skatteministeren har med L 12 2011/2012 fremsat lovforslag om bl.a. ophævelse af momsfrigtagelsen ved import fra steder uden for EU af magasiner og tidsskrifter mv. til privatpersoner. Der er i denne forbindelse rejst spørgsmål om, hvorvidt Post Danmark A/S' vederlag for selskabets ydelse ved fortoldning af de magasiner og tidsskrifter mv., som selskabet befordrer, må anses for at være i strid med henholdsvis UPU-konventionen, GATT-aftalen, EU-retten og Firenze-konventionen.

I mit notat af 1. februar 2012 redegjorde jeg for baggrunden for Post Danmark A/S' vederlag (benævnt "fortoldningsgebyr") og for dettes forhold til de nævnte regelgrundlag. Det var min konklusion, at de nævnte regelsæt, herunder de EU-retlige regelsæt, der implementerer Firenze-konventionen, ikke er til hinder for selskabets gebyr.

På anmodning fra chefjurist Jens Heurlin, Post Danmark A/S, redegør jeg i nærværende notat uddybende for forholdet mellem selskabets gebyr og Danmarks toldmæssige forpligtelser under Firenze-konventionen.

Det er min konklusion, at konventionen ikke er til hinder for gebyret.

Gebyret er således vederlag for en ydelse, der leveres af Post Danmark A/S i de tilfælde, hvor afsenderen eller modtageren af en forsendelse til en privatperson har valgt, at Post Danmark A/S skal forestå befordringen og dermed også fortoldningen af forsendelsen, når denne er afsendt fra et land uden for EU.

Hvis parterne i stedet har valgt en anden transportvirksomhed til at befordre en sådan forsendelse, er det denne transportvirksomhed, der skal varetage fortoldningen, og som derfor vil beregne sig et vederlag (fortoldningsgebyr) herfor.

Post Danmarks gebyr er ikke knyttet til varen, men til fortoldningsekspeditionen, og gebyret er fastsat ud fra omkostningerne forbundet med en sådan ekspedition.

Allerede af disse grunde er det min vurdering, at gebyret ikke udgør en told eller toldlignende afgift eller et gebyr, som Firenze-konventionen er til hinder for.

Jeg lægger i notatet til grund, at en ophævelse af momsfritagelsen, jf. L 12 2011/2012, vil være i overensstemmelse med EU-retten og Firenze-konventionen.

Med hensyn til den nærmere baggrund for fortoldningsgebyret og faktuelle forhold i den sammenhæng henviser jeg til mit notat af 1. februar 2012.

2 Danmarks forpligtelser i henhold til Firenze-konventionen

Firenze-konventionen er en FN-konvention fra 1950 vedrørende import af uddannelsesmæssigt, videnskabeligt og kulturelt materiale.

Ved konventionen er det bl.a. fastsat, at de kontraherende stater ikke må opkræve told eller visse gebyrer af importører af sådant materiale, jf. artikel 1:

"1. The contracting States undertake not to apply customs duties or other charges on, or in connection with, the importation of:

(a) Books, publications and documents, listed in Annex A to this Agreement [Annex A omfatter bl.a. "Newspapers and periodicals", jf. pkt. 2] ...

2. The provisions of paragraph 1 of this article shall not prevent any contracting State from levying on imported materials:

(a) Internal taxes or any other internal charges of any kind, imposed at the time of importation or subsequently, not exceeding those applied directly or indirectly to like domestic products;

(b) Fees and charges, other than customs duties, imposed by governmental authorities on, or in connection with, importation, limited in amount to the approximate cost of the services rendered, and representing neither an indirect protection to domestic products nor a taxation of imports for revenue purposes." (Understreget her)

Danmark tiltrådte i 1960 konventionen.

Med Danmarks efterfølgende medlemskab af EU er Danmark blevet en del af den fælles EU-Toldunion, som har grundlag i artikel 30-32 i Traktaten om Den Europæiske Unions Funktionsmåde (TEUF). På Toldunionens område ligger lovgivningskompetencen hos EU, som her har kompetence også i forhold til internationale konventioner, jf. eksempelvis Rådets beslutning af 8. maj 1979 om tiltrædelse af Protokollen til Firenze-konventionen på (daværende) EØF's vegne (79/505/EØF). Danmark har i 1983 og-

så individuelt, ligesom en række andre EU-lande, tiltrådt Protokollen, som dog ikke vedrører magasiner og tidsskrifter mv.

Efter dannelsen af Toldunionen har Danmarks toldmæssige forpligtelser under Firenze-konventionen således været varetaget i EU-regi.

Spørgsmålet vedrørende Post Danmark A/S' fortoldningsgebyrs forhold til Firenze-konventionen kan dermed afgrænses

dels for så vidt angår Danmark som medlem af EU-Toldunionen til en vurdering i forhold til reglerne om EU-Toldunionen, jf. *afsnit 3*, og

dels for så vidt angår Danmark som kontraherende stat i forhold til konventionen til en vurdering direkte i forhold til konventionen, jf. *afsnit 4*.

3 Vurdering i forhold til EU-Toldunionen

Firenze-konventionen er implementeret i EU-Toldunionen af EU med virkning for Danmark. Jeg lægger i det følgende til grund, at EU's implementering af Firenze-konventionen er i overensstemmelse med konventionen. Det gældende regelsæt, hvori konventionen er implementeret, er Rådets forordning (EF) nr. 1186/2009 om en fællesskabsordning vedrørende fritagelse for import- og eksportafgifter:

"Artikel 23

1. Med forbehold af artikel 24 indrømmes der fritagelse for importafgifter for forsendelser bestående af varer af ringe værdi, der forsendes direkte fra et tredjeland til en modtager i Fællesskabet.

2. I stk. 1 forstås ved »varer af ringe værdi« varer, hvis samlede værdi ikke overstiger 150 EUR pr. forsendelse." (Understreget her)

Forordningens kapitel XI fastsætter endvidere toldfrihed ved import af diverse uddannelsesmæssigt, videnskabeligt og kulturelt materiale. Bestemmelserne vedrørende dette materiale omfatter dog ikke magasiner og tidsskrifter mv.

Imidlertid er den tarifmæssige toldsats (den toldsats, der efter EU's Fælles Toldtarif skal betales ved import af toldpligtige varer) for magasiner og tidsskrifter mv., i de tilfælde hvor værdien af varen måtte overstige 150 Euro, fastsat til 0, jf. positionerne under Tariffens hovedposition 4902 ("Aviser og tidsskrifter, også illustrerede eller med indhold af reklamer").

Der skal således under alle omstændigheder ikke betales tarifmæssig told ved import af magasiner og tidsskrifter mv.

Det følger af reglerne om Toldunionen, at en medlemsstat kun må opkræve told (eller toldlignende afgifter), i det omfang dette følger af EU-lovgivningen, herunder forordning nr. 1186/2009 og Toldtariffen.

Spørgsmålet om Post Danmark A/S' fortoldningsgebyr skal herefter vurderes i forhold til reglerne om, hvad der udgør en told eller en toldlignende afgift.

Told defineres almindeligvis som en afgift, der skal betales ved import eller eksport af varer. En *toldlignende afgift* er enhver økonomisk byrde, der uden at være en egentlig told reelt er en afgift, der udløses af, at en vare passerer en grænse, jf. EU-Domstolens faste praksis tilbage fra forenede sager 52/65 og 55/65 og bl.a. Domstolens dom i sag 158/82, Kommissionen mod Danmark:

"18. ... det følger af Domstolens faste praksis, at enhver ensidigt pålagt økonomisk byrde, uanset betegnelse og opkrævningsmåde, som rammer varerne, fordi de passerer [en] grænse, men som ikke er en told i egentlig forstand, udgør en afgift med tilsvarende virkning som told, jfr. [EØF-]traktatens artikler 9, 12, 13 og 16, også selv om afgiften ikke tilfalder staten.

19. Dette princip fraviges kun, hvis den pågældende byrde udgør et forholdsmæssigt vederlag for en til importøren faktisk erlagt tjenesteydelse, eller hvis den opkræves som led i en almindelig intern afgiftsordning, der systematisk og efter samme kriterier anvendes på indenlandsk producerede og importerede eller eksporterede produkter." (Understreget her)

Det er min vurdering, at Post Danmark A/S' fortoldningsgebyr ikke er en told eller en toldlignende afgift, og dermed er EU-lovgivningen, herunder Rådets forordning (EF) nr. 1186/2009, der implementerer Firenze-konventionen, ikke til hinder for gebyret.

Dette er navnlig begrundet i, at afgifter opkræves af *stater* uden modydelse og er begrundet i fiskale eller adfærdsregulerende hensyn. Undladelse af at opkræve en afgift har ikke som følge, at der lides tab, men at der ikke opnås provenu.

Heroverfor opkræves gebyret af *Post Danmark A/S* som en omkostningssvarende betaling for *selskabets* ydelse.

Post Danmark A/S' gebyr er således en følge af, at afsenderen eller modtageren af forsendelsen har valgt, at *Post Danmark A/S* skal befordre forsendelsen og dermed forestå fortoldningen heraf.

Når en anden transportvirksomhed end *Post Danmark A/S* befordre en sådan forsendelse og dermed udfører fortoldningen af denne, søger også denne virksomhed sine tilsvarende omkostninger dækket.

Gebyret er, som nævnt, fastsat ud fra omkostningerne til fortoldningen, og det er således uafhængigt af værdien af forsendelsen og - eksempelvis - antallet af magasiner i den enkelte forsendelse.

En lang række ekspeditioner forbundet med fastsættelse og afregning af told og moms skal efter lovgivningen foretages af den, der skal betale afgifterne, og ikke staten. Den almindelige ordning er, at når afgifterne betales til staten af virksomhederne, er det virksomhederne selv, der har fastsat afgiftsgrundlaget og afgiftsbeløbet og eventuelt har opkrævet det hos den, der endeligt skal betale det (typisk forbrugeren). I almindelighed overvælter virksomhederne deres omkostninger herved på forbrugerne i deres priser eller i særskilte gebyrer.

Staten har således ikke særligt for importmoms lagt ekspeditioner ud til *Post Danmark A/S* (og andre transportvirksomheder, der som led i befordringen af forsendelser fortolde disse), som staten i udgangspunktet selv skulle foretage uden betaling, og staten lader dermed ikke borgerne betale for en myndighedsopgave, der i udgangspunktet påhviler staten.

4 Vurdering i forhold til Firenze-konventionen

Af den citerede artikel 1, stk. 1, i Firenze-konventionen ovenfor fremgår, at en *kontraherende stat* ikke må opkræve told eller andre betalinger ("charges") i forbindelse med import af bl.a. magasiner og tidsskrifter mv.

Som redegjort for i *afsnit 3* er det min vurdering, at *Post Danmark A/S'* fortoldningsgebyr ikke udgør en told (eller toldlignende afgift).

Hertil kommer, at det er udtrykkeligt fastsat i konventionens artikel 1, stk. 2, at pligten til ikke at pålægge told eller andre betalinger ved import under alle omstændig-

heder ikke forhindrer de kontraherende stater i at opkræve bl.a. gebyrer pålagt af *regeringsmyndigheder* i forbindelse med import, begrænset til *de omtrentlige omkostninger ved en ydelse, der præsteres, og som ikke repræsenterer indirekte beskyttelse af indenlandsk produktion eller beskatning med fiskalt formål.*

Konventionen regulerer ikke, hvilke gebyrer *private* må opkræve, men det følger af artikel 1, stk. 2, at selv hvis Post Danmark A/S måtte blive anset for at udgøre en statsinstitution eller en regeringsmyndighed, så ville fortoldningsgebyret være i overensstemmelse med konventionen.

Gebyret er omkostningssvarende, det betales for en præsteret ydelse, fortoldningen, og det tilfalder den virksomhed, der har præsteret ydelsen og båret omkostningerne forbundet med fortoldningen.

Videre repræsenterer gebyret ikke nogen indirekte beskyttelse af indenlandske varer, allerede fordi gebyret ikke er knyttet til varerne, men til fortoldningsekspeditionen. Gebyret dækker omkostningerne ved en fortoldning, og det er på samme beløb, uanset om den fortoldede vare har en værdi af 100 kr. eller 10.000 kr., og uanset om en forsendelse eksempelvis omfatter ét eller flere magasiner, tidsskrifter mv.

Allerede af disse grunde er det min vurdering, at Firenze-konventionen ikke er til hinder for Post Danmark A/S' fortoldningsgebyr.

København, den 23. februar 2012

Tom Kári Kristjánsson
advokat (H), partner